

mende er meget glad ved. Den ene var en Udtalelse af den højtærede Minister, der udtalte, at hvis vi nu gik ind paa Spørgsmaalet om Tillægslaan, saa vilde vi atter om 5 Aar staa over for dette Spørgsmaal. Jeg ser heri en Indrømmelse af, at naar Loven forelægges til Revision om 5 Aar, vil det være nødvendigt at gaa op over 1,000 Kr. — det indrømmer man allerede nu. Jeg hilser denne Indrømmelse med Glæde.

Til den ærede Ordfører vil jeg sige, at jeg fuldt ud kan underskrive hans Ønske om, at disse Husmænd fuldt ud skulle kunne magte den Ejendom, de komme i Besiddelse af. Men for at de skulle kunne gøre dette, er Hovedbetingelsen denne, at de have en god Besætning. Og jeg hævder vedblivende, at $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Værdi ikke er tilstrækkelig baade til Besætning og Inventar. Saa megen Forstand har jeg paa mindre Landbrug, at jeg ogsaa forstaaer at skønne over de Ting. De Husmænd, der klare sig bedst, have sikkert alle en Besætning og Inventar, der er langt mere end $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Værdi. Det kan maaske passe paa de store Gaarde. Statistisk Aarvog viser os, at Besætningen paa Ejendomme fra $\frac{1}{4}$ til 1 Td. Hartkorn er sikkert 60 pCt. mere værd end paa Gaarde over 12 Tdr. Hartkorn, og paa disse Smaa-ejendomme, som der her er Tale om, er Forskellen sikkert endnu større. Efter den Lov, vi endnu leve under, Loven af 24. Marts 1899, er der ingen Indskrænkning paa dette Felt, intet som helst Paabud om, at Besætningen ikke maa være mere end $\frac{1}{10}$. Der er intet til Hinder for, at en Mand kan købe en Ejendom, hvor Bygning og Jord have kostet 3,400 Kr., og saa anskaffe Inventar og Besætning til 600 Kr. Derfor hævder jeg, at den Bestemmelse, der findes i § 9, 2det Stykke, betyder en Indskrænkning, og, hvis man skal forstaa den bogstavelig, indeholder den en Tilkendegivelse af, at det er nok, at disse Stats-husmænd have en Besætning, der svarer til $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Værdi.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Litra h. skal jeg indrømme, at jeg fik en Oplysning af den ærede Ordfører, som jeg ogsaa sætter Pris paa, nemlig, at dette Punkt blot var sat ind for at faa at vide, hvor mange Penge vedkommende have, om

de f. Eks. have arvet 2—3,000 Kr. Hvis det er Hensigten, er Brødden jo i det hele taget af Litra h., men jeg har troet, at Hensigten var, at de skulle have en bestemt Sum — det har til dette Øjeblik været mig umuligt at faa oplyst paa mine gentagne Spørgsmaal, hvor mange Penge de maatte have for ikke at blive udelukkede. Efter at have hørt den ærede Ordførers Forklaring om, at det blot er Hensigten at faa at vide, hvor mange Penge de have, forstaaer jeg bedre Sammenhængen med §§ 22 og 23, hvorefter Folk, der maaske have 10—20,000 Kr., godt kunne komme ind under Loven.

Neergaard: Helt glad kan jeg selvfølgelig ikke være ved den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, men paa den anden Side maa jeg anerkende, at han paa Forhaand ikke er uvillig til, skønt det har sine store Vanskeligheder, at tage Sagen op til fornyet Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling. Jeg maa sige, at den Bemærkning, den højtærede Minister gjorde om, at det jo var et frit stiftet Forhold, at det var voksne Mennesker, der vidste, hvad de indlod sig paa, kan jeg ikke ganske indrømme Rigtigheden af. Hele dette Forhold var jo, da Loven traadte i Kraft, temmelig nyt, og jeg har Grund til at tro, at adskillige af disse Statshusmænd ere gaaede ind i noget, som de ikke havde fuldstændigt Overblik over, i alt Fald beklage adskillige af dem sig over, at de ere komne ind i Forhold, som de ikke rigtig kunde overskue Rækkevidden af. Desuden føler jeg mig ikke fuldstændig overbevist om, at naar Loven om 5 Aar atter kommer til Revision, man da vil komme til en Forhøjelse. Det er muligt, at de Vanskeligheder, som den højtærede Minister nævnte for det Tilfælde, at man atter om 5 Aar skulde være nødt til at yde Tillægslaan, vil vise sig ikke at have Betydning. Men hvorom alting er, gentager jeg min Tak, fordi Ministeren ikke har stillet sig helt afvisende, men sammen med Udvalget vil overveje denne Sag mellem 2den og 3die Behandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.